

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНІОСОУ: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 245. ДЖЕРСІ СІТІ і НЬО ЙОРК. ВІВТОРОК, 14-го ГРУДНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, DECEMBER 14, 1976 No. 245. VOL. LXXXIII

УРДП у своє 30-ліття згадує минуле, плянує майбутнє

С. П. Іван Багрянний
основположник УРДП

Нью Йорк (В.Т.-сб). В неділю, 12-го грудня, тут в приміщенні Укр. Інст. Америки відбулася Ювілейна Зустріч-конференція з нагоди 30-річчя Українського Руху на еміграції. — 1946-1976, зорганізована Головною Управою Об'єднання Українців Революційно-Демократичних Переконань в ЗСА, яку очолює інж. Анатоль Гудзовський. У програмі Зустріч відбулася панель на тему: "Новий ірреально-політичний рух з-під союветської української еміграції з перспектив трьох десятиріч", у якому взяли участь видатні громадсько-політичні діячі, теперішні і колишні активні члени й провідники Української Революційно-Демократичної Партії (УРДП) та зв'язаного з нею руху: відомий науковець і письменник проф. Григорій Костюк, голова УРДП проф. д-р Михайло Воскобойник, видатний науковець і письменник Юрій Лавриненко-Дивнич, проф. Павло Малик, колишній редактор "Українських Вістей", член ЦК УРДП, та д-р Василь Гришко, почесний голова УРДП. 6-тим панелістом мав бути проф. Всеволод Голубничий, але з непередбачених причин не міг прибути на Зустріч. Зустріч відкрив проф. М. Воскобойник, з'ясувавши, що 30 років — це вже достатній час, щоб можна було переглянути минуле, обговорити сучасний стан і накреслити перспективи на майбутнє Української Революційно-Демократичної Партії і руху. Він різко представив панелістів, зазначаючи, що між ними є люди різних поглядів і це власне є притаманним для УРДП. На його заклики прийняти, між якими були провідники різних українських політичних угруповань, встановлення з місць і однохвилинного мовчанню вшанування пам'яті основника й ідеолога УРДП, сл. п. Івана Багрянного, та інших померлих чинних діячів цього руху.

ШЕВЧЕНКІВСЬКА ФУНДАЦІЯ В КАНАДІ ПРИЗНАЛА ДОТАЦІЇ НА РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Вінніпег (Ш.Ф.). — Дирекція Шевченківської Фундації на своєму засіданні 1 грудня 1976 розглянула частину одержаних аплікацій і з цюгоричних доходів фундації схвалила дальших 30 дотацій на суму 41,950 дол., які, між іншим, призначено видавництвам всіх українських тижневиків в Канаді та трьом установам для відзначення їх заслуг на полі української культури, а саме: Колегії св. Андрея при Манітобському Університеті, Осередку Української Культури й Освіти в Вінніпегу та Українському Музеєві СУК в Саскатуні.

Крім того розглянуто прохання і призначено дотації: Централі КУК на перевидання Кобзаря в англійській мові, КЦУШР на перевидання підручника "Рухомі гри і забави", Централі Комітету Українок Канади на видання українських казок, Інституту ві Дослідів Волині на видання Етимологічного словника І. Огієнка, ЦУ Організації Українок Канади на видання ювілейної книги патронки О. Басараб, НТШ Торонто на видання Ювілейного Збірника, Ю. Луговому з Монреалю на документальний фільм про українців Квебеку. Відділові КУК Тандрей Бей на започаткування радіофон культурних програм, Драматичного Ансамблею "Заграва" в Торонті, Музеєві Культур Канадських Українців Онтаріо, Оркестрі "Ватурин" в Торонто, Хорові "Дніпро" при Філії УНО в Субурбах, ансамблею "Калина" при Філії УНО в Торонті. Катедри

През. Форд і республіканські лідери турбуються майбутністтю партії

Вашингтон. — В четвер, 9 грудня, президент Джералд Форд відбув нараду з віцепрезидентом Нелсоном Роксфеллером, колишнім каліфорнійським губернатором Роналдом Регеном і колишнім тексаским губернатором Джоном Конналі, під час якої обговорили потребу створення крайового координаційного комітету, який мав би за завдання "відбудувати Республіканську партію" після поразки у листопадових виборах.

Розмовляючи з кореспондентами зразу після закінчення наради, Президент сказав, що запропонує тих трьох видатних республіканців до Білого Дому, щоб продискутувати з ними питання "партійної єдності" і потреби збереження двопартійної системи в ЗСА.

Чотири чільні республіканці також обговорювали справу обрання нового голови Крайового комітету Республіканської партії, бо теперішній голова, Мері Луїз Смит, ризикує в половині

Відновляється переговори в справі Панамського каналу

Вашингтон. — Державний департамент інформує, що цього тижня знову розпочнуться переговори між Панамою і ЗСА в справі нового договору щодо управління, контролю та оборони Панамського каналу. Переговори в справі підписання нового договору, який заступить договір з 1903-го року, були перервані в жовтні, коли панамський уряд висловив невдоволення щодо пропозиції Вашингтону відносно питання оборони каналу та терміну, під час якого новий договір мав би бути в силі. Американський уряд під час переговорів представив Елсворт Банкер, колишній амбасадор до Південного В'єтнаму.

Американці одержали всі Нобелівські нагороди

Стокгольм, Швеція. — В д-р Буртон Ріхтер і д-р Самюель П'ятніш, 10-го грудня, тут Тінг — фізика; проф. Вілліам Липкомб — хімія; д-р Барух Ліндберг і д-р Д. Карлтон Гайдусек — медицина. Нагорода вручила шведський король Карло XVII Устаф. Цього року не надано Нобелівської нагороди в ділянці миру.

Мистецькі одиниці СУМА на Добродійному концерті в Нью Йорку мали великий успіх

Нью Йорк, Н. Й. (В.Л.-сб). — В неділю, 12-го грудня ц. р., велика зала Фешен Інституту гомоніла молодечим голосам, а понад 1.000 присутніх на добродійному концерті мистецьких одиниць Осередку Америки ім. ген. хор. Т. Чуприни в Нью Йорку, дохід з якого був повністю призначений на будову нової церкви св. Юра, бурхливими оплесками вітали великий дівочий хор "Жайворонки" і його диригента та аккомпаньйотку проф. Лева Стругашко і Хризанту Зубрицьку-Янг; танцювальний ансамбль "Верховинці", що ним вже осе третє десятиріччя керує Олег Генза; молодих спікерівка програми д-ра Аскольда Лозинського, який відтворив немирний твір В. Стефаніка, "Сини"; численних солістів, які збагачували програму і викніш волюбленого парха о. ігумена д-ра Володимира Гавліча, який виступив на закінчення програми із словом подяки для сумської молоді та її керівників, а рівночасно зі словом докору для ньюйоркської громади, яка "не завжди йде з молоддю", бо і цього разу вона не зрозуміла шляхетної інтенції сумської молоді, яка дала нам такий чудовий концерт і в додатку понад 2.000 доларів на нову церкву.

Концерт розпочався виступом хору "Жайворонки", який виконав у першій частині пісні "Виростеш ти, сину", "На світанку", "Ой, вербиченько", "Не шуми, каліничко". Солістами виступили: Б. Зав'яз, О. Гіряк, І. Данилів, М. Кінь, О. Харук; а у другій частині — "Пісню про Київ", "Птичий

Совісти таврують НАТО за відкинену пропозицію Варшавського пакту

Москва. — Газета "Правда" і офіційна союветська агенція ТАСС сильно заатакували своїх виданців з 11-го і 12-го грудня ц. р. Північно-Атлантичний Оборонний Пакт (НАТО) за його відкинення пропозиції Варшавського Пакту щодо зброї першого вжиття атомової зброї у випадку воєнних конфліктів та щодо обмеження членства у військових оборонних пактах. "Правда", коментуючи постанову конференції держав НАТО, яка відбувалася минулого тижня в Брюсселі, заявила, що європейські держави НАТО не зацікавлені зменшенням напруження в Європі. Речники НАТО натомість заявили на закінчення наради, що європейські держави не відмовляються від жадних засобів, які мали б оборонити їх від нападу. Вони назвали пропозицію Варшавського Пакту пропагандивним маневром. Атакуючи відмову, "Правда" рівночасно критикує бюджет НАТО і заяви багатьох європейських держав, що вони підвищать витрати на оборону. Згідно з твердженням "Правди", Союветський Союз вже чотири роки зменшує свій оборонний бюджет.

ОН проголосували скликати Женевську конференцію

Об'єднані Нації, Н. Й. — У четвер, 9-го грудня, Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй 122-ма голосами проти 22-ох і з 8-ма здержаннями схвалила резолюцію, представленою Єгиптом, яка закликає генерального секретаря Курта Вальдгайма до 1-го березня наступного року відновити Женевську конференцію для поладження конфлікту на Близькому Сході. Проти резолюції голосували

Усі люди в Україні ненавидять режим — каже новий емігрант

Мюнхен, Німеччина. — В інтерв'ю для українських перелач "Радіо Свобода" один з недавніх вихідців з СРСР, Олександр Ямпольський, житель Києва, який брав участь в українському і жидівському національних рухах спротиву і за це його переслідували, розповів чимало про теперішні настрої в Україні. У розповіді, яка була повністю поміщена в сторінках "Українського Слова" в Парижі, між іншим говориться, що "люди в Україні вже не можуть жити так, як жили. Вони ненавидять режим, усі — від простого колгоспника, що ненавидить свій колгосп, до професора, який хоч і розуміє все, але боїться активно виступати... На більш-менш пасивному тлі різко виділяються дві групи людей, які вирішили, де і з ким вони. Це українські патріоти і сіоністи, що їх люто поборює човєтська преса".

Переходячи до оцінки українського руху спротиву, Ямпольський відмітив, що "найхарактернішим на сучасному етапі є те, що нині у цьому русі беруть участь не лише студенти й інтелігенція, але також робітники і селяни-колгоспники. Я

СССР таки проіснує довше ніж до 1984-го року — твердить Амальрик

Нью Йорк. — Андрей Амальрик, союветський дисидент, який залишив СРСР із своєю жінкою Гузєлею в червні д. р. і поселився в Голландії, у четвер, 9-го грудня, після одержання в Нью Йорку нагороди за оборону людських прав від Міжнародної Ліги Людських прав, заявив на пресовій конференції, що хоча написав книжку "Чи проіснує Союветський Союз до 1984-го року?", то тепер мусить ствердити, що така проіснує. Амальрик, який минулого віткірка прибув до ЗСА на короткі відвідини, під час яких виступав в Гарвардському університеті та Колумбійському університеті і хотів би зустрітися з новообраним президентом Джиммі Картером, заявив, що Союветський Союз таки проіснує довше, ніж він передбачав, бо комуністичний Китай не зміг довести швидко розбудувати свою мілітарну силу, щоб могла загрожити СРСР війною, а кремлівські верховоди виявилися "більш гнучкими, спроможними" дати собі раду з внутрішніми нездоволеннями, використовуючи політику дотанту із Заходом, щоб послабити дисидентський рух.

У своїй книжці Амальрик твердить, що війна між Китаєм і СРСР викличе заворушення проти Москви, зокрема між не-російськими національностями. Однак, тепер він не передбачає того, бо червоний Китай мілітарно заслабів.

Під час пресової конференції А. Амальрик поінформув, що хоча багато дисидентів арештовано, то рух спротиву продовжується. Він сказав, що спротив ставлять також робітники, які "само-

Андрей Амальрик

Відложено конференцію індустріальних і нерозвинених держав

Париж. — Конференція представників індустріальних держав і економічно недоврозвинених країн, яка мала розпочатися тут минулого тижня і мала на меті обговорити поліпшення торговельних зв'язків між цими двома групами держав, як рівно допомогу багатшим біднішим, була відложена на пізніше, правдоподібно, на березень-квітень 1977-го року, бо організатори конференції приїшли до переконання, що треба почекати, аж владу перебере новий демократичний уряд Джиммі Картера 20 січня. Організатори заявили, що представники теперішнього уряду президента Джералда Форда не можуть зобов'язати Америку до жадних міжнародних договорів, це може зробити шойно новий президент Картер.

Ялинка українських ветеранів засіє в Нь Йорку

Цього року, як і попереднього, на "Український Давняний", перед Українським Народним Домом, 140-2-га есєно в Нью Йорку, засіє ялинка Українських Ветеранів. Світла й будуть горіти в честь воєнк-українців, які впади в боєх за волю Батьківщини. Цей гарний звичай започаткував і продовжує Координаційний Комітет Українських Комбатантських Організацій Нью Йорку під промовою п. Гр. Полчі на пропозицію адвоката Волтера Сте-

На Словаччині помер д-р Василь Фришчин

Банська Бистриця. — Як інформувє родина і приятилі, 9-го грудня 1975 р. помер тут на 75-му році життя д-р Василь Фришчин, відомий педагог. Покійний народився в 1902 р. в с. Раків, Станіславської (тепер Івано-Франківської області) в Західній Україні. В молодих роках був членом Української військо-

тують" продукцію, вимагаючи вищих платень і кращих умов праці. Цей робітничий рух, про який дуже мало знають на Заході, поширений — сказав Амальрик — але, на жаль, між робітничим рухом і дисидентським рухом інтелектуалістів немає контактів.

Боротьба за людські права та свободу дуже тяжка, бо "немає російської демократичної традиції і ані режим, ані населення фактично не розуміють, що це таке людські права" — сказав Амальрик. Тому дисиденти, які самі ще шукають за "об'єднаною ідеологією", часто попадають у конфлікт не тільки з режимом, але і населенням.

Амальрик критикував державного секретаря Генрі Кіссінджера за його політику дотанту, а радіовисильню "Голос Америки" за "божкі і політично невірні передачі".

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ВИСТАВКА КЕРАМІКИ СЛАВИ ГЕРУЛЯКА

Нью Йорк. — В суботу, 18-го грудня ц. р. тут у власній майстерні при 206 Схід 6-та вулиця, відбудеться відкриття виставки кераміки мисткині Слави Геруляк. Оглядаючи виставку можна буде в суботу, 18-го грудня від години 1-7-вечором, а в неділю і будні від год. 1-2-вечором до 15-го січня включно.

ФІЛАТЕЛІСТИЧНЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

Кренфорд, Н. Дж. — У філателістичній виставці НОДЖЕ-КС, яка відбулася тут в днях від 12-14 листопада ц. р., брав активну участь український Андріян Сольчик із збірки: Мате-

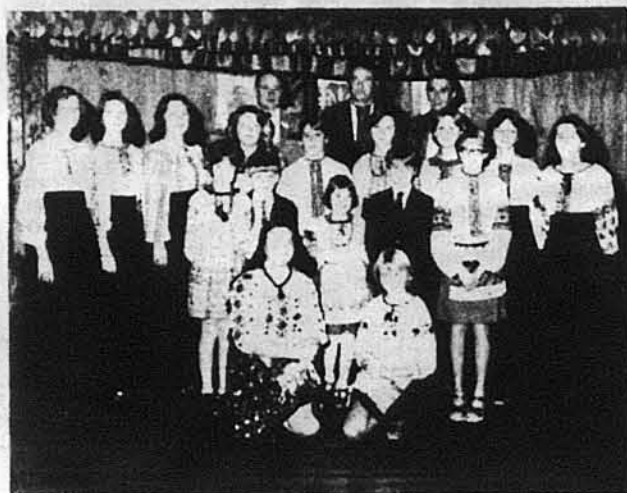
матично-природничі науки, Технологія в Україні і збіркою "Святі". Збірка "Святі" одержала відзначення і малу срібну медаль НОДЖЕКС-У.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРНІ ВІДЛІДІ ТОВАРИСТВА ЗА ПАТРІЯРХАТ

Ньюарк, Н. Дж. — В неділю, 19-го грудня ц. р. о год. 7-й вечором, в приміщенні "Чорноморської Січі" при 680 Санфорд есєно, відбудеться Звичайний Загальний Збори Товариства за патріярхальний устрій УПКРКВ — Відділ в Ньюарку. Теперішню президію Товариства очолюють д-р Я. Миндюк — голова і Т. Кордуба — секретар.

(Продовження буде)

Відзначення Листопадових Роковин у Виллимантіку

Виконавці програми Листопадового Світа.

Виллимантік, Конн. — У неділю, 14-го листопада, в Народному Домі в Норт Вуд-Гамі, відбулися Листопадові свята академії. Під промовою Відділу УККА і з допомогою місцевих організацій, українська громада міста Виллимантіку і околишнього району відзначила історичний акт Листопадового Зриву.

Учасники листопадових боїв П. Лехман і М. Янович, які не мали змоги бути на святі переслали своє привітання.

Академію започатковано співом американського національного гімну і вступним словом голови Відділу УККА, Івана Здріка. Відтак,

Ювілейне святкування Відділу УККА в Геммонді

Із ініціативи Відділу УККА створено ширший комітет — ювілейний комітет з організаційних представників — членів Відділу, для відзначення 25-річної діяльності Відділу УККА в Геммонді, Інд., до якого увійшли представники організацій: ОЖ ОЧСУ — Марія Пилипчук, "Провидіння" — Василь Шуй і Василь Кушнір від 107 Відділу УНСО-зу.

Головою Святочного комітету обрано Стефана Пилипчука — голову Відділу УККА.

Це ювілейне святкування відбулося в неділю, 24-го жовтня ц. р. в українській церковній залі с. Йосафата в Монстері, Інд.

Напередодні імпрези Папахидіо вшановано померлих членів з рядів Відділу в обох українських церквах — українській католицькій церкві с. Йосафата в Монстері, в якій Богослужбю відправив о. крилошанин Володимир Возняк, а в православній церкві с. Арх. Михайла в Геммонді відслужив о. Ів. Шарба, з відповідними промовами.

Програму свята відкрив і нею проводив голова Відділу УККА Ст. Пилипчук, вітаючи гостей. Національними гімнами — американськими і українськими, які відспівав разом з публікою Михайло Долюшницький, розпочато програму.

Відтак у своєму вступному слові — по-українськи та по-англійськи — на тлі ювілейних дат — 200-річчя Америки, 10-річчя українського поселення і 25-річчя Відділу УККА в Геммонді, голова Відділу підкреслює невмирущу самостійницьку ідею українського народу.

В кінці свого вступного слова пропонує промови гостей вшанувати двома мовчаними померлих членів з Відділу в Геммонді.

Із святочним словом різножестово виступав В. Шуй, який, який промовляв по-українськи і по-англійськи. На вступі свого слова він відчитав одну з центральних відош — Українського Об'єднання в Америці з 1940 року в Нью-Йорку, підкреслюючи важку і відповідальну роль під сучасну пору — Централі УККА зі своїми Відділами, а між ними і Відділом в Геммонді, яка стоїть на сторожі української правди перед американським урядом і вільним світом.

Прелатент також говорив про три головні засоби, які протидіють асиміляції, якими є: родина, школа і Церква. Перед початком бенкету почесні гості — о. крилошанин В. Возняк відновив молитву і поблагословив стра-

Срібний ювілей 19-го Відділу ООЧСУ в Міннеаполісі

Великий історичний час Дру-гої світової війни та велика еміграція після неї в роках 1949 і 1950 до вільного світу не оминули і Міннеаполіс. І хоча українська громада міста еміграції не була тут численна, то пропорційно до неї приплив нової т.зв. політичної еміграції був досить великий.

Нова еміграція не прибила суди шукати праці, а прибила шукати волі, якої не мала на рідній Батьківщині. Прибила з постановою нести допомогу поневоленій Україні.

Багато уваги Відділ приділяє українській пропаганді серед американців для ширення правди про Україну. Всім сенаторам і конгресменам стейту Міннесоти вислано такі книжки англійською мовою: "Україна під Совєтами" проф. Мєнінга, "800 років маршу Росії, щоб поневолила світ" О. Мартовича і цього ж автора — "Національна проблема в СС-СР". Крім того інформовано їх в справі переслідування українських Церков в Україні, в справі народобунства українського народу, в справі підтримки резолюцій для проголошення Президентом Америки день 22-го січня Днем Української Само-стійності та тижня Понево-лених Націй.

Першу Управу на основі яких зборів обрано в такому складі: голова — Ів. О-син Поколато, місто голова — Мик. Ковалів, секретар — Вол. Лисович, теперішній голова Відділу, скарбник — Василь Крамарчук, органі-заційний референт — Григорій Лучків. Далішими головами Відділу аж посього-дня були: Іван Таратуга, Іван Машталер, Дмитро Ман-дибур, Ів. Ярослав Карпів, Мик. Івасевич, мгр Петро Пилиш, Іван Артим, Гіларій Папик, Петро Ва-наш і Володимир Лисович — теперішній голова.

Деякі з них очолювали Відділ більше як одну ка-денцію. Перед членами мо-лодої організації стояли по-важкі завдання. Перш за все: розбудувати і закріпи-ти мововорення Відділу, друге — зв'язати в співпраці з усіма діючими українсь-кими самостійницькими ор-ганізаціями, далі — збері-гати нашу молоддь при свої-х Церквах та своїх органі-заціях та розгорнути пропа-ганду української справи се-ред найширших кіл амери-канського суспільства.

У скорому часі, Відділ на-раховував 52 члени і став найбільш численною украї-нською суспільно-громадсь-кою організацією в Мінне-сопі. Відділ став членом-пла-тником УККА і ЗАДК. Чле-ни Відділу в співпраці з ін-шими українськими організа-ціями творять координацій-ний Комітет, який дав почин до створення Філії УККА в

Міннеаполісі. Члени Відділу включилися у працю Філії УККА та беруть активну участь в організації всіх ім-през, що їх влаштовує Філія УККА. Крім імпрез, які влаштовує Філія УККА, Відділ ООЧСУ сам ініціює свята для вшанування пам'яті митр. Андрея Шептицького, С. Петлюри, Е. Коновальця, Шухевича - Чупринки, Ст. Бандери та інших. Крім на-ціональних імпрез, Відділ ООЧСУ щорічно влаштовує розвагові імпрези для мож-ливості зустрічі українсько-го громадянства поміж со-бою і з молоддю.

Багато уваги Відділ при-діляє українській пропаган-ді серед американців для ширення правди про Україну. Всім сенаторам і конгресме-нам стейту Міннесоти ви-слано такі книжки англій-ською мовою: "Україна під Совєтами" проф. Мєнінга, "800 років маршу Росії, щоб поневолила світ" О. Мар-товича і цього ж автора — "Національна проблема в СС-СР". Крім того інформовано їх в справі переслідування українських Церков в Укра-їні, в справі народобунства українського народу, в справі підтримки резолюцій для проголошення Президентом Америки день 22-го січня Днем Української Само-стійності та тижня Понево-лених Націй.

До редакції "Ю.С. Ньюзен-Доріпорт" вислано до-вожого листа в справі невір-ної інформації про Україну. О-ОЧСУ вислав періодично видання АБН Кореспонден-ці до редакторів місцевих са-співпрацівати з іншими са-мостійницькими організаці-ями. Найближчим нам по-ідеї було ОДВУ і з ними ми найбільше знаходились спі-льно. Майже кожного ро-ку ми спільно влаштовували свята для пошани упавших за волю України. Але най-більшим досягненням тих двох організацій, згідно двох відділів, було спільно влаштоване свята для від-значення 40-ліття ОУН. Ми бу-ли перші і, мабуть, єдині в Америці, які ті роковини святкували спільно.

Наше добре поступування в громаді та щира співпраця із іншими організаціями на нашому терені підтверд-жували часті майже всіх пред-ставників політичних і су-спільно-громадських органі-зацій наших міст на бенкеті. Бенкет-баль відбувся учер-го, 6-го листопада ц.р. у при-міщенні ООЧСУ Народного Дому. Програму від-крив голова 19-го Відділу ООЧСУ — Б. Лисович. При вітанні духовенство, голову-гол. Управу ООЧСУ ред. І-ната Білінського, всіх при-сланих доповідників, а всі по-мерлим членам Відділу, та сл.п. проф. О. Гранов-ського, він передав дальши-йший бенкет мгр. П. Пили-ш.

Молитву відмовив о. прот. М. Куданович, настоятель парафії с. Арх. Михайла. Ів. Я. Карпак подав корот-ку історію праці 19-го Від-ділу. Відчитано привіт від голови Проводу ОУН — Я-рослава Стецька та від проф. Д. Штогрини. Усно вітали Відділ: гол. Відділу УККА в Міннесоті — мгр Люба Мен-жега, гол. місцевого Відділу ОДВУ — В. Станіславів, представник ОПДЛ і Пласт-Спрятку — учитель В. Паку-лич, від Мистецького Клубу — д-р С. Єрмоленко, від ОУРДП — д-р А. Лисий.

Господар бенкету прого-ловив, що це прибули пись-мові привіти від Церковного Комітету Церкви св. Степана в Сейт Полі, ООЧСУ СУ-МА ім. геть. Мазепи, 16-го Відділу СУА, 110-го Відділу СУА, 134-го Відділу СУК "Провидіння", 15-го Відділу УЗХ, Філії ОДУМ, Хору "Дніпро", 385-го Від. УНС та Т-ва Укр. Інженерів.

З довгою та глибоко-змі-стовною доповіддю про за-дання ООЧСУ виступив ред. Ігнатій Білінський, голова Гол. Управу ООЧСУ. Описав танцювальний гурток "Че-ремош" при ООЧСУ СУМА ім. геть. Мазепи, якого ін-структором є Б. Мандибу-р, а музичним керівником Ів. Е. Карпак, прекрасно ви-тязався у чотирьох групо-вих танках. Не меншою на-солодою був для всіх при-сутніх виступ хору СУМА, який відспівав декілька до-бре підібраних та виконаних пісень. Диргент хору Ів. Е. Карпак, акомпаньорка Ірина Кушнір та члени хору заслужили собі, за їхню від-дану працю, пошану в нас всіх. Бенкетову частину за-кінчено відспіванням "Не-пора". Описав відбулась за-бава до пізньої ночі.

Велике признання треба скласти нашим жінкам при Українській Домі. Вони під проводом пани Свйціцької різними обідами, вечерьми, базарами та весіллями при-дбали для Дому приблизно 20,000 дол. Минулого ро-ку ми змодернізували отриман-ня і охолодили, що кош-тувало знову 27,000 дол., але можемо похвалитись, що ми не маємо ані сотика довгу, все сплачено.

Члени ООЧСУ, які пам'я-тять великі досягнення ко-ло операції на рідних землях (поміж двох світових вій-нам), вирішили й тут про-довжувати кооперативні ідеї. У 1969 р. члени ООЧСУ за-сновували Українську Коопе-ративу. Насьогодні, Україн-ська Кредитова Кооператива в Міннеаполісі — це єдина загально-українська фінан-сова установа в Міннесоті,

Микола Возняк

Авторський вечір д-ра Микити Мандрики

Заходами Української Ві-льної Академії Наук в Ка-наді (УВАН) відбувся Ав-торський вечір поета, науко-вця й громадського діяча д-ра Микити Мандрики, в неділю 24-го жовтня ц.р. у-вечері, у Вінніпегу, в залі української читальні Про-світи, з нагоди його 90-річчя. У переповненій залі добір-ною публікою панував уро-чистий святковий настрій, коли президент Академії о. д-р Олександр Баран від-крив програму імпрези.

Перше слово о. д-р Баран пропонує присутнім вшану-вати пам'ять членів Акаде-мії д-ра Володимира Кисіле-вського і д-ра Михайла Гу-цуляка, що не так давно від-ійшли у вічність. Встанав-ням і хвилиною мовчання вшановано пам'ять покій-них.

Після цього о. Баран пред-ставив Ювілята. Він сказав, що це незначна подія, бо вшановуємо людину, яка до-сягла свого 90 ліття у не-втомній діяльності на куль-турному, науковому й дер-жавно-громадському полі, а особливо як першорядний поет, а при тому зберігав себе в повній фізичній здо-ров'ї. Д-р Мандрика, — го-ворив він далі, — народився 28 вересня 1886 року, вчи-вся в київському університе-ті, був широкою людиною до революції своєю діяльністю в політиці, журналістиці, письменстві, хоча постійно під доглядом царської полі-ції. З вибухом революції й постановам української дер-жавності, його обрано в пе-рших часів членом Укра-їнської Центральної Ради і послом до Загальних Кон-ституційних Зборів, де мала рішати доля народів, в то-му й України. Вийшовши за кордон в 1919 р. з диплома-тичними дорученнями, в та-кі країни, як Китай, Японія й Далекосхідний Сибір, він виконав свою місію й пове-рнувся до центру середзем-но-морських держав — Кон-стантинополя, де було укра-їнське посольство. Працював там і в Грузії до її капіту-ляції, виконуючи консульсь-кі обов'язки. Потім задержав-ся у Болгарії, в Софії, для продовження своїх універс-тетських студій на докторат і професорську лектуру. Він закінчив їх у Празі з титу-лом доктора прав і з габілі-тацією на університетські ви-клади. З Праги д-р Манд-рика переселився в 1928 ро-ці до Канади. Його діяль-ність тут всім відома, зокре-ма в ООЧСУ Української Культури й Освіти, централі Комітету Українців Канади й в нашій Академії Наук, як член президії, заступник президента і президент. Але ми вшановуємо, — закінчив о. Баран, — д-ра Мандрику в цей вечір, як поета.

Д-р Мандрика зайняв ви-дне місце серед нас і став домінуючою фігурою в українському канадському жи-тті своїми поетичними тво-рами понад інші його досяг-нення. Його поезії наповнені оптимізмом, вірою в життя й людину. Він є співцем радості життя. Його ідеалом є свобода і щастя людини, свобода і щастя українсько-го народу. Він гнівно осуд-жує гноблення й поневоле-ння, а в романтичних поезіях він є надзвичайно чутливим і ніжним. Обсяг його твор-чості широкий і глибокий. Думки його обіймають все-світ, пугають в далеке ми-нуле і навіть в майбутнє, о-хоплюють землю й вітають в космічних просторах. Кри-тична визнала за ним повну поетичну зрілість і оригна-льність.

Після цього вступу д-р Баран покликав проф. Я. Розуминського до переповне-ння програми вечора. В сво-ю чергу д-р Розуминський сказав, що ми маємо приємність вітати д-ра Мандрику не лише тому, що він досягнув ві-кового зрілого віку, як 90 років свого життя, але особли-во тому, що він досягнув їх, зберігши незвичайну ясність ума, всі свої творчі здібності, а всі свої фізичні сили. Ми маємо перед собою поета, а який є далі в процесі своєї творчості. Творчості, яка дала йому визначне місце серед українців Канади й взагалі вільного світу. До-віж року, що їх він прожив у постійній діяльності, не зме-

Мандрики

Мазепу, пам'ять про якого затопувалася й обезсла-влювалася гнобителями Ук-раїни, я оспівав добу відрод-ження України, оплакав, — скажу так, — її ліквідації під червоною московською терором, під навалюю гітле-рівським орді, я увіковічив мучеників за віру й святої на-роду, я віддав належне вождю й мученику Укра-їни. Петлюрі, я оспівав ра-дість життя й свободи люди-ні й народу, і тішу себе, що зробив стільки, скільки міг. Може тому продовжено мені трохи мого життя, Українсь-ка поезія, — сказав далі Ювілят, — належить до класу великої класичної поезії світу, що має за собою тисячеліття. Це поезія біблій-них пророків та таких же-них поетів, як Гомер, Данте, Шекспір, Байрон, Гете і Ва-рні, і наш Тарас Шевчен-ко. Вей чільні українські по-ети йшли й йдуть цим шля-хом. Навіть ті, що творили й творять під московським ярмом. Часто доводиться їм пити московський кумир, як коліє української килим-ної пилити татарський кумир, під час татарської неволі, щоб залишитися при житті й не покинути рідної землі й народу на остаточну пелату. Сотні цитують українських по-етів вигубила московська рука, але душі народу не могла убити. Не змогла за-душити й української поезії.

Після промови Ювілята слово на закінчення сказав о. д-р О. Баран. Зворушений і разом з тим захоплений, він дякував д-ру Мандрику за все, що він зробив за свої довгі літа, вшанувавши сво-ю країну, що українство ді-стало таку людину незвичай-них здібностей та фізичної й ментальної сили. Я, — го-ворив він, назвав би це чудом. Я бажав нашому Юві-ляту жити не тільки до ста-рок, а й більше. Після цих слів попросив велику грома-ду присутніх проспівати "Многая літа". Всі встали, як один, і за співаючи дружно, могутнім співом. Багато з присутніх підходи-ли потім до Ювілята з осо-бистими поздоровленнями та за його книжками, які розкупили за показові ви-ставки, щоб дістати його ав-тограф.

Враження від вечора ве-лике й радісне, що видно було з дружніх розмов по закінченню й виразах пов-ного задоволення на облич-чях. Треба ще згадати, що за предсідницьким столом, засідали, по сторонах Юві-лята, о. д-р О. Баран, проф. Я. Розуминський, д-р Ірина Лю-бинська — ген. секретар У-ВАН, та д-р М. Марущак — віце-президент УВАН. Фото-графував д-р Б. Білан, член Президії УВАН, для архівів Академії.

М. Григор

Пам'яті д-ра М. Гуцуляка

Меморіальна Сесія в Національному Музею Канади

Оттава (ОУН). В дніх 22-го вересня до 31-го жов-тня ц.р. відбулася тут у На-ціональному Музеї Канади виставка колекції д-ра М. Гуцуляка під тримовним га-слом (українсько-англо-французьким) "Народні ми-стецькі скарби України". Із смаком розкладені експона-ти, передусім із Гуцульщи-ни, схарактеризовано три-мовною афішкою з таким текстом:

"З-поміж цінних здобу-тків Національного Музею в останніх роках, є велика збірка українського мистец-тва, що її подарував д-р М. Гуцуляк з Ванкуверу. Ста-вить важливу частину ба-гатокультурних надбань Музею, ця збірка є прикла-дом кольоритної спадщини України; вона свідчить ве-дучою про поєднання іщ-ності жертводадця" (те саме написано по-англійському й французькому).

З нагоди закінчення цієї виставки відбулася в неділю 24 жовтня під патронатом Святого Академічного Ко-мітету Вільних Українців комеморативна сесія пам'яті д-ра М. Гуцуляка, що, відо-мо, помер у Ванкувері, не доживши до Оттави на від-криття своєї виставки 22 ве-

Дмитро Мандибу

Нова оркестра „Червона Калина”

Оркестра „Червона Калина” (зліва): Олег Декайло, Орест Вірстюк, Ростислав Декайло, Богдан Кузишнін, Оксана Тромса та Олександр Кузишнін.

Зорганізувалася у нас нова оркестра „Червона Калина”. Молоді музиканти, члени пластового куреня „Червона Калина”, вибрали собі за ціль виконувати головну українську музику, яка могла б подобатися і старшому громадянству, як і рівнозначній молоді. Оркестра хоче іти слідами інших наших оркестрів та ансамблів, які зуміли захопити молоді українською піснею у модерному виконанні, як також, оркестра хоче познайомити молоді з музикою, до якої танцювали їхні батьки, а яка і тепер має свою красу і чар.

Практичні приготування до нової оркестри розпочали вже восени 1975 р. Молоді музиканти власною працею придбали нові інструменти, стилізовані строї в червоно-зелених барвах калини, та вивчили оригінально опрацьований, та ще й підкреслений власними композиціями, репертуар.

Дебютували в березні 1976 року на новачків маскарарі в Нью-Йорку. Після цього першого успішного виступу відбулося багато нових приключень на мистецькій арені Школи Українознавства в Нью-Йорку, а на студентській арені в Пасейку. На 50-літній курені УПС і УСП „Червона Калина” в Гантері, на Союзіці, і в Гемпстеді.

Пригласився ближче поодиноким членам цієї групи музикантів. Перший організатор і провідник оркестри, старший пластунок Олександр Кузишнін. В оркестрі до нього належить фортепіано, гітара і спів. Олександр Кузишнін, який закінчив Український Музичний Інститут дипломом концертом у квітні 1975 року. Він є постійним акомпанюатором „Молодої Думки”. А крім музики студіює в Колумбій-

Христина Блаженко

Немов воля на стійці

с.п. о. кр.л. В. Танчак

В.п. о. кр.лошанин Василь Танчак, довголітній пастир української католицької церкви Різдва Пресвятої Діви Марії в Нью-Бронсвіку, Нью-Джерсі, був неохотно переконаний в тому, що сила й велич помісної церкви є в основному в здоровій, живучій, побійній і творчій клітині — парохії. Тому для розвитку тієї парохії, яку він піонерським способом зорганізував і виплекав, о. Василь присвятив усі свої молитви, старання і зусилля. Тій парохії він віддав безмежну любов свого палкого серця, беріг її немов воля на стійці.

Маючи до диспозиції дуже скромні матеріальні засоби, придбав для громади гарну церкву, будинок, із залом для імпрез, приходило, мешкаючи при тому із своєю вірою дружиною, назастигнутою помісницею Оленою з дому Писічів в малій хатинці, яку сплачувати допомагали діти: д-р Марія і д-р Юрій Дішчо. Жили Танчак дуже ошадно, жертвуючи на різні цілі. Отець Василь щедро підтримував патріарший фонд, став меценатом Фонду Катедри Українознавства, купував українські книжки, підтримував українську пресу, допомагав сиротам і бідним в Європі, не забував про своїх парохіан в Україні.

Зорганізувавши парохію в Нью-Бронсвіку, негайно забрав важливість і необхідність існування Школи Українознавства. І тією суботньою парохіальною школою піклувався понад два десятиліття.

Не зважаючи на погані стан здоров'я, збирав адреси наших людей, відвідував їх, немов рідний батько об'єднував усіх в церкві і при церкві, сприяючи релігійним і світським організаціям.

А труд був великий, бо його парохіан жили далеко один від одного, часто десятками, а то й двома десятками миль від церкви. На схилі життя майже втратив цілісний зір, але це не зупинило його у виконанні обов'язків пастиря. Видержав на стійці до останнього дня свого життя.

Хоча як не раз болів над проханнями недовголітньої неупорядкованості українського громадянського життя, чи трагічних подій в лоні церкви, не втрачав віри в Бога, кажучи, що всяке зло й лихо можна направити шляхетним трудом і жертвенністю. Служив Господеві і своєму народові на високіх паростях віри і потроху зростаючи фразами, а пильною працею і палкою молитвою кожного дня.

Отець Василь Танчак, син селян — Ілії і Параскевії, народився 25-го лютого 1895 р. в Лісниках, пов. Бережани, Західна Україна. Народну школу покинув в рідному селі Лісниках і в Бережанах, гімназію в Бережанах, де в червні 1914 року склав мaturalний іспит.

В часі Першої світової війни був воляком Українських Січових Стрілець, а відтак його призначено до штабу австрійської дивізії на перекладача російської мови. На основі рекомендації Митрополита австрійського міністерство війни звільнило його з війська при кінці 1916 р. для продовження студій у державному університеті і в духовній семінарії у Львові. В часі українсько-польської війни його інтерв'ювали поляки і заклали до табору полонених в Бересті над Бугом, де перебував тифозно хворим. З початком 1920 року після звільнення з полону, вернувшись до Львова, де продовжував свої богословські студії, які закінчив з відзначенням вліті 1921 року. Восени того самого року одружився з Оленою, дочкою о. Константина й Іваниця з Левинських Цілик. Отець Константин був парохом і деканом у Винограді, пов. Коломия.

Дня 4-го грудня 1921 року Василя Танчака рукополагив Владика Йосифа Бодяна, єпископа луцького з осідлом у Львові.

Від кінця грудня 1921 року до червня 1922 року о. Василь Танчак був співробітником в Мшані коло Львова. Від червня 1922 р. до квітня 1928 р. був о. Василь адміністратором парохії Рибники-Котви бережанського деканату. Там відбудував зручну матірню церкву в

П.Ш.

Похорон с.п. д-ра Василя Пльоша

Вавид Врук, Н.Дж. — У вівторок, 23-го листопада с.п. на українському цвинтарі в Вавид Вруку поховали, перевезені з Мюнхену (Зах. Німеччина) тілні останки покійного с.п. проф. д-ра Василя Пльоша, який помер 16-го листопада с.р. на 74 році життя.

Хоча свосчасно в пресі не було надруковано про дату і день похорону і українська громадськість в окол. Нью-Йорку і Нью-Джерсі та в інших містах українського життя через це не мала можливості прийти на похорон, то все ж телефонічно були повідомлені лише організації і установи по полудні в понеділок в Нью-Йорку і то не всі, і у вівторок, 23-го листопада о год. 10-й ранку в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Владика Ореста в асесті священників і двох дяків відслужили заупокійну св. Літургію при участі церковного хору та понад 40 осіб присутніх, прибулих представників різних організацій і установ, в тому числі горем й смутком прибіта дружина д-ра Надія з родиною Покійного, яка прибула з Німеччини.

Після закінчення св. Літургії й відспівання „Вічної Пам'яті” списком УПС Владика Ореста в прощальному слові сказав: „Сьогодні українська громадськість проводить у останню путь найвишнього вченого, відомого політичного діяча, першого голови Спілки Визволення України (СВУ) та учасника пильної СВУ на Україні і одного із числа засновників відновленої СВУ на чужині с.п. проф. д-ра Василя Пльоша”.

Він був головою ЦПНУ в Німеччині, дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка і дійсним членом УВАН, голова УВАН на Європу, науковий співробітник Енциклопедії Українознавства, член Редколегії „Лікарського Вісника”. Покійний був найвишній історик в історії української медицини, автор публікацій „Боротьба за Українську Державу під советською владою” та написав понад 120 праць з медицини та інших політичних публікацій. Владика Орест розповів про Покійного, як про лікаря-громадянина і його заслуги перед українським народом.

Віля труни Покійного в пластовій уніформі стояли на варті від молодечої організації пластуни — сеніори, які разом з с.п. проф. д-ром В. Пльошем зорганізували в Гановері (Німеччина) курінь Пласту „Дубова Кора”. Представники від СВУ і від ГУ УЛТПА та чотири пластуни вносили на руках домовину.

О. С-ко

Корисне з приємним

Поставлена у заголовку фраза не нова, але зміст цього допису буде новий, бо буде в ньому мова про імпрезу, яка в історії Пласту в Вофалло часто не трапляється. Маммо на увазі імпрезу, що її влаштували 21-го листопада 1976 р. Пластова Станиця і Пластари. Як назвати цю імпрезу? Для її назви найбільш надалось популярне тепер окреслення: Зустріч. Дійсно, у вечірніх годинах згадав його діти зустрілися — як справедливо зазначив станициний п.л. сен. Ярослав Пришляк у відкритій імпрезі — пластова родина: п.л. старшина, виховники, старше пластуство, п.л. сеніори, члени Пластари. Ціло зустрічі було дати змогу членам чисельної пластової родини себе взаємно пізнати. Виявилось, що такі зустрічі потрібні, їх належало б влаштувати частіше.

Програма зустрічі мала три частини, які разом відповідали обидвом — поставленим у заголовку питанням. Першу частину присвячено розмовам смерті Слуги Божого Андрія Шептицького (1-го листопада 1914) і роковинах Листопадового Зриву (1-го листопада 1918). Всі точки цієї частини виконала пластова молоді: про Слугу Божого доповідав старший п.л. Гірко-внич братчик, Олег Борачок, а відповідний вірш зачитав виховник юначок Христина Наталя Тортинік.

Святкування 200-ліття Америки у Вільс Беррі, Па.

Мистецька виставка під час Фестивалю 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення у Вільс Беррі.

Після тридцятилітньої неактивності у країні Вільс Беррі й околиці знову пробудились. Хоча перші кроки в напрямі оживлення колись дуже активної нашої громади поставлено перед кількома роками, цюгорічне свято 200-річчя Америки й 100-річчя українського поселення стало поштовхом до розв'язання праці на дещо ширшій площі. Запрошена місцевим окружним „Комітетом 200-ліття Америки” до співучасті в святкуваннях Оксана Кравченко скликала в лютому с.р. представників українських братських організацій та парохій в окол. Лозеру на нараду, де й рішено взяти участь у Фестивалі Народів 9 - 12-го вересня с.р. в Кінгстон Арморті (на одному з цих засідань був присутній також Ярослав Гайвас). Голова програмового Комітету, Ан-на Волонська запросила хор і танцюристів з парохії у Мек Аду під пров. о. Б. Ле-наній Український Комітет 200-річчя Америки й на поодинокі пости обрано таких осіб: Оксана Кравченко — голова, Галина Голло — секретар, Іван Сванто — касир. Справою оголошено в пресі зайнялись Марія Магонко й д-р О. Кравченко, під час коли підготували виставку українського мистецтва передано в руки Ірени Дяків — виховки, Альбіни Чаповської — англійської публікації про Україну, Катерини Лукач та Франка Кобеля й Євгена Гованця — писанки й, якіні, Оксани Кравченко — ляльки. Всіма технічними справами зайнялись Григорій Магалі й Василь Стефурин. На інші пости обрано Павлу Слоту — голову впродяччє та Олену Карпачів — костюми. Підготував програму спочивала в руках міра Романа Дякова, Степана Лаврика й д-ра Володимира Карпачів, який також був одним з двох представників цілого фестивалю. Долучено до виставки крамничкою відділа Фільмів Шипула й Олена Замулинська. На почесних представників запрошено отців: Богдана Олеса, Івана Стевеноського, Ал. Бурака й Мірона Грабовського. З їхньою допомогою Комітетові поштовило збудити зацікавлення серед туземних українців так, що на перші загальні збори прийшло понад 50 людей.

Для придбання потрібних фондів рішено влаштувати товариську забаву з танцями. Отець Ал. Бурак безкоштовно відступив простір приміщення при церкві св. Петра і Павла у Вільс Беррі, а окремий Комітет під енергійним провідом Євгена і Стенлі Ваславських подав про те, що забаву пройшла з надсподівано великим успіхом і принесла гарний грошовий прибуток. Заохочені цим, місцеві українці взяли участь у дальших зацікавленнях Комітету, що відбувались по-черзі в приміщеннях поодиноких парохій і своєю темою мали справи, зв'язані з участю українців в триденному Фестивалі Народів 9 - 12-го вересня с.р. в Кінгстон Арморті (на одному з цих засідань був присутній також Ярослав Гайвас). Голова програмового Комітету, Анна Волонська запросила хор і танцюристів з парохії у Мек Аду під пров. о. Б. Ле-наній Український Комітет 200-річчя Америки й на поодинокі пости обрано таких осіб: Оксана Кравченко — голова, Галина Голло — секретар, Іван Сванто — касир. Справою оголошено в пресі зайнялись Марія Магонко й д-р О. Кравченко, під час коли підготували виставку українського мистецтва передано в руки Ірени Дяків — виховки, Альбіни Чаповської — англійської публікації про Україну, Катерини Лукач та Франка Кобеля й Євгена Гованця — писанки й, якіні, Оксани Кравченко — ляльки. Всіма технічними справами зайнялись Григорій Магалі й Василь Стефурин. На інші пости обрано Павлу Слоту — голову впродяччє та Олену Карпачів — костюми. Підготував програму спочивала в руках міра Романа Дякова, Степана Лаврика й д-ра Володимира Карпачів, який також був одним з двох представників цілого фестивалю. Долучено до виставки крамничкою відділа Фільмів Шипула й Олена Замулинська. На почесних представників запрошено отців: Богдана Олеса, Івана Стевеноського, Ал. Бурака й Мірона Грабовського. З їхньою допомогою Комітетові поштовило збудити зацікавлення серед туземних українців так, що на перші загальні збори прийшло понад 50 людей.

Для придбання потрібних фондів рішено влаштувати товариську забаву з танцями. Отець Ал. Бурак безкоштовно відступив простір приміщення при церкві св. Петра і Павла у Вільс Беррі, а окремий Комітет під енергійним провідом Євгена і Стенлі Ваславських подав про те, що забаву пройшла з надсподівано великим успіхом і принесла гарний грошовий прибуток. Заохочені цим, місцеві українці взяли участь у дальших зацікавленнях Комітету, що відбувались по-черзі в приміщеннях поодиноких парохій і своєю темою мали справи, зв'язані з участю українців в триденному Фестивалі Народів 9 - 12-го вересня с.р. в Кінгстон Арморті (на одному з цих засідань був присутній також Ярослав Гайвас). Голова програмового Комітету, Анна Волонська запросила хор і танцюристів з парохії у Мек Аду під пров. о. Б. Ле-наній Український Комітет 200-річчя Америки й на поодинокі пости обрано таких осіб: Оксана Кравченко — голова, Галина Голло — секретар, Іван Сванто — касир. Справою оголошено в пресі зайнялись Марія Магонко й д-р О. Кравченко, під час коли підготували виставку українського мистецтва передано в руки Ірени Дяків — виховки, Альбіни Чаповської — англійської публікації про Україну, Катерини Лукач та Франка Кобеля й Євгена Гованця — писанки й, якіні, Оксани Кравченко — ляльки. Всіма технічними справами зайнялись Григорій Магалі й Василь Стефурин. На інші пости обрано Павлу Слоту — голову впродяччє та Олену Карпачів — костюми. Підготував програму спочивала в руках міра Романа Дякова, Степана Лаврика й д-ра Володимира Карпачів, який також був одним з двох представників цілого фестивалю. Долучено до виставки крамничкою відділа Фільмів Шипула й Олена Замулинська. На почесних представників запрошено отців: Богдана Олеса, Івана Стевеноського, Ал. Бурака й Мірона Грабовського. З їхньою допомогою Комітетові поштовило збудити зацікавлення серед туземних українців так, що на перші загальні збори прийшло понад 50 людей.

Для придбання потрібних фондів рішено влаштувати товариську забаву з танцями. Отець Ал. Бурак безкоштовно відступив простір приміщення при церкві св. Петра і Павла у Вільс Беррі, а окремий Комітет під енергійним провідом Євгена і Стенлі Ваславських подав про те, що забаву пройшла з надсподівано великим успіхом і принесла гарний грошовий прибуток. Заохочені цим, місцеві українці взяли участь у дальших зацікавленнях Комітету, що відбувались по-черзі в приміщеннях поодиноких парохій і своєю темою мали справи, зв'язані з участю українців в триденному Фестивалі Народів 9 - 12-го вересня с.р. в Кінгстон Арморті (на одному з цих засідань був присутній також Ярослав Гайвас). Голова програмового Комітету, Анна Волонська запросила хор і танцюристів з парохії у Мек Аду під пров. о. Б. Ле-наній Український Комітет 200-річчя Америки й на поодинокі пости обрано таких осіб: Оксана Кравченко — голова, Галина Голло — секретар, Іван Сванто — касир. Справою оголошено в пресі зайнялись Марія Магонко й д-р О. Кравченко, під час коли підготували виставку українського мистецтва передано в руки Ірени Дяків — виховки, Альбіни Чаповської — англійської публікації про Україну, Катерини Лукач та Франка Кобеля й Євгена Гованця — писанки й, якіні, Оксани Кравченко — ляльки. Всіма технічними справами зайнялись Григорій Магалі й Василь Стефурин. На інші пости обрано Павлу Слоту — голову впродяччє та Олену Карпачів — костюми. Підготував програму спочивала в руках міра Романа Дякова, Степана Лаврика й д-ра Володимира Карпачів, який також був одним з двох представників цілого фестивалю. Долучено до виставки крамничкою відділа Фільмів Шипула й Олена Замулинська. На почесних представників запрошено отців: Богдана Олеса, Івана Стевеноського, Ал. Бурака й Мірона Грабовського. З їхньою допомогою Комітетові поштовило збудити зацікавлення серед туземних українців так, що на перші загальні збори прийшло понад 50 людей.

Для придбання потрібних фондів рішено влаштувати товариську забаву з танцями. Отець Ал. Бурак безкоштовно відступив простір приміщення при церкві св. Петра і Павла у Вільс Беррі, а окремий Комітет під енергійним провідом Євгена і Стенлі Ваславських подав про те, що забаву пройшла з надсподівано великим успіхом і принесла гарний грошовий прибуток. Заохочені цим, місцеві українці взяли участь у дальших зацікавленнях Комітету, що відбувались по-черзі в приміщеннях поодиноких парохій і своєю темою мали справи, зв'язані з участю українців в триденному Фестивалі Народів 9 - 12-го вересня с.р. в Кінгстон Арморті (на одному з цих засідань був присутній також Ярослав Гайвас). Голова програмового Комітету, Анна Волонська запросила хор і танцюристів з парохії у Мек Аду під пров. о. Б. Ле-наній Український Комітет 200-річчя Америки й на поодинокі пости обрано таких осіб: Оксана Кравченко — голова, Галина Голло — секретар, Іван Сванто — касир. Справою оголошено в пресі зайнялись Марія Магонко й д-р О. Кравченко, під час коли підготували виставку українського мистецтва передано в руки Ірени Дяків — виховки, Альбіни Чаповської — англійської публікації про Україну, Катерини Лукач та Франка Кобеля й Євгена Гованця — писанки й, якіні, Оксани Кравченко — ляльки. Всіма технічними справами зайнялись Григорій Магалі й Василь Стефурин. На інші пости обрано Павлу Слоту — голову впродяччє та Олену Карпачів — костюми. Підготував програму спочивала в руках міра Романа Дякова, Степана Лаврика й д-ра Володимира Карпачів, який також був одним з двох представників цілого фестивалю. Долучено до виставки крамничкою відділа Фільмів Шипула й Олена Замулинська. На почесних представників запрошено отців: Богдана Олеса, Івана Стевеноського, Ал. Бурака й Мірона Грабовського. З їхньою допомогою Комітетові поштовило збудити зацікавлення серед туземних українців так, що на перші загальні збори прийшло понад 50 людей.

Михайло Лоза

О. К.

Засідання членів Осередку НТШ у Вашингтоні

Дня 20-го листопада ц. р. о год. 7-й вечора в домі секретаря Осередку д-ра Петра Оршикевича в Колегії Парку, М. Д. відбулося засідання Осередку, на якому критично обговорено такі публікації:

Петро Оршикевич: „Початкова географія України в українських поселеннях“ Ню Йорк, Наукове Т-во ім. Шевченка (Бібліотека українознавства, т. 43) 1974. 207 стор.

Україна its land and people. Issued on the occasion of the American Bicentennial and the centennial of the Ukrainian immigration to the United States. Washington, D.C., Woomen's Section of the Ukrainian Association of Washington, D.C., 1976. 32 p. ill.

Панелістами були особисто або кореспонденційно та-

кі панове: Іван Олексин, д-р Іван Тесля, мгр Олександр Березницький, проф. Петро Одарченко, о. митр. Василь Макух, д-р Марта Богачевська - Хомяк і д-р Петро Оршикевич.

В дискусії брали участь: Стефа Бабановська, яка репрезентувала Секцію жіноцтва Об'єднання Українців Вашингтону, д-р Василь Наконечний і д-р Ларіон Калинеч.

В заключенні признано, що збірник публікації є потрібним і корисним, але при повному виданні цих книг належить поробити деякі важливі доповнення і виправлення, так мовного, як і речевого характеру.

Не засіданні було 13 осіб. Председником був д-р Ю. Старосельський.

Ларіон Калинеч

Малмі в походи

У Малмі, на Фьордіві українці гідно відзначували 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення, або „Лук 76“, як звучить титул програми. В тім святі величю пропагандисту працю в користь української справи виконали проф. Т. Максимович, президент українсько-американського Клубу, Н. Ракуш, голова об'єднаних організацій, і п-во Вероніка і д-р Юрій Цегельський. Проф. Максимович відзначився вдалими виступами зі своїм хором, який існує при українській католицькій церкві. Пан Ракуш кілька разів висвітлював „Історію України в образах“ (ІУВО) І. Струка.

13-14 листопада на виставці українського народного мистецтва, на якій було багато українських і іншонаціональних відвідувачів. П-ву Цегельському в великій мірі завдячуємо статтю, яку об'єктивно написала репортерка Ена Наунтон в „Маямі Геральд“. У тій статті вона подала коротко історію України і про „життя“ імі-

рантів в Америці. Поза тим треба зазначити, що за ініціативою проф. Максимовича, Н. Ракуш закупив власним коштом ІУВО, яку проф. Максимович вже від кількох років висвітлює в своїх книжках, серед них і в „Історії України в образах“ і в „Історії України в образах“.

Тому, що святкування 200-історича ще не закінчилися, побажанням є, щоб українці тих місцевостей, які посідають „Історію України в образах“, висвітлювали її на виставках українського народного мистецтва по американських бібліотеках і організаціях, як при інших нагодах, коли такі виставки організовуються.

Іван Курт

ПОДЯКА

Дня 6-го жовтня 1976 року відбулося весілля нашої дочки

ЗІРКИ з п. ЛЕОНІДОМ ДОМБРОВСЬКИМ

на Оселі УНСоюзу Союзу.

Почувшись до милого обов'язку подякувати Управлінню за гідний Оселі п. Володимирі Каасові і його Присяжним, які не жалючі ні часу ні труду, дожилися всіх зусиль, щоб весільна гостиня відбулася якнайкраще.

Ще раз сердечно дякуємо і бажаємо далішніх успіхів на майбутнє.

ВІКТОРІЯ й ОЛЕКСАНДЕР ГІРЯКИ

Нова платівка українського гумору, сатири і пісні „ЯК СМІХ ЛУНАЄ — ВІДА ВТІКАЄ“

Принесе багато радості слухачам, а особливо, під час товариських зустрічей і прийнятих буде яскравим джерелом веселого сміху і доброго настрою. Платівку „Як сміх лунає — віда втікає“, а також „Трохи з перцем, але з добрим серцем“ (гумористична), „Казка Чарівниці“ (для дітей), „Шумлять ясени“, „Дівчата україночки“ (альбомні пісні) та попередні 25 видань, можна придбати в укр. Книгарнях або у Видавничій Дніпро Art Production, 79 Ulster Street, Toronto, Ont., Canada M5S 1E8.

Ціна платівки \$6.50, разом з пересилкою (Канада і ЗСА). При одразушному замовленні 3-ох і більше платівок, 10% знижки. Для книгачів і колекторів ціна за спеціальним домовленням. Платівки висилася за попередньою оплатою.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як внодудне 31-го ГРУДНЯ 1976 р.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1976 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вклади, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у П'ЯТНИЦЮ, 31-го ГРУДНЯ 1976 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізнються з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

Об'єднання Українських Лісників відзначило своє 30-ліття

Ню Йорк (Р.К.). — У суботу, 27-го листопада ц. р. в Ню Йорку Об'єднання Українських Лісників і Деревників, відзначило 30-ліття свого існування. Ювілейними Зборами (обом частинами) проводили доц. інж. Р. Кобринський. До Президії Зборів крім нього, ввійшли інж. І. Левинський та інж. П. Пік-Пасєнський. До Почесної Президії Зборів обрано почесного лісмайстра інж. Е. Бачинського, інж. А. Гудзьовського та інж. Ю. Козька. Збори відкрив лісмайстер-голова інж. Я. Зубаль і на його внесок вшановано пам'ять померлих в останньому періоді колег, а саме проф. П. Г. Нікішин, І. Кузича, Т. Грабовенського, М. Мінчака і незабутнього творця лісницьких пісень ред. Р. Купчинського. З черги передсидки інж. Р. Кобринський передав у своєму слові символічний привіт всім лісникам, розкиненим по світі, зазначаючи, що 30-літня діяльність Об'єднання Лісників — ОБУЛІД — є показником нашої єдності, вдержування лісницьких традицій та зв'язків. Про історію ОБУЛІД-у від початків його заснування говорив інж. Зубаль, а дані про розвиток „Вісника“ сдиного українського лісницького журналу у вільному світі подав постійний його редактор інж. Р. Кобринський. По складенні звітів лісмайстра-голови інж. Я. Зубаль, секретаря інж. С. Дороша, скарбника інж. Д. Гечі та голови Контрольної комісії інж. Р. Яримовича — уділено абсолютній уступачній Управлі та обрано нову Управу на рік 1976/77 у такому складі: лісмайстер-голова інж. С. Дорош, секретар інж. С. Кравченко, скарбник інж. Д. Геча, та члени: колеги П. Ушак, А. Шмеріковський, Л. Пришляк і Ю. Козька. Постійним редактором „Вісника“ залишився інж. Р. Кобринський. До

Контрольної комісії ввійшли: інж. Я. Зубаль, інж. Р. Яримович і д-р М. Чаповський. До Номінаційної комісії для наступних Загальних Зборів обрано почесного лісмайстра інж. Е. Бачинського, кол. П. Ушак і кол. Л. Пришляк. Знагоди цих Загальних Зборів проведено широку дискусію, в якій обговорено видання ювілейного числа „Вісника“, переведення точної реєстрації заслужених для українського лісу — лісників, а далі колег, які зараз працюють по фаху у вільному світі і т. д.

У розважальній частині Зборів, якою проводив також інж. Р. Кобринський, взяли участь різноманітні запрошені гості. Під час прийняття, крім передсидки, брали участь: новообраний лісмайстер інж. С. Дорош, архітект-інженер І. Заяць, представник т-ва Українських Інженерів Америки, який передав привіт від цього ж Товариства, ред. М. Островерха, гуморист Іскер-Керницький, проф. Р. Чубатий та численні колеги-члени Об'єднання, які своїми веселими спогадами і оповіданнями вивели програму цього вдалого вечора, що пройшов у приємній товариській атмосфері. Розлю гостям істра вивели кол. П. Ушак. Під час вечора інж. Я. Зубаль поділявся з присутніми своїми враженнями з Пуші-Водні Б. Кисва, як він відвідав цього літа. Крім усіх привітів на прийнятті відчитано численні листові привіти, що наспіли з нагоди 30-ліття Об'єднання Лісників, а саме від Наукового Товариства ім. Шевченка, від інст. Р. Юркевича (Австрія), надл. лис. І. Жуничка (Австрія), інж. Р. Лісницького (Аргентина), інж. В. Захвєрського (Венеція), та від численних інших колег-лісників з Америки і Канади, які не мали змоги особисто прибути на це свято.

АВТОРИТЕТ ОСОБИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Патріарха стане іншим епископом, якого не дуже шанують і люблять? Тим часом як у випадку Гарвардського проєкту, так у справі Патріархату, керівним і найголовнішим мотивом підтримки повинна бути пошана до інституції, яку намагаємося створити, а не до осіб, які в дану хвилину її очолюють.

Пошана до авторитету влади йде в парі з пошаною до закону. Тому, наприклад, американці виконують закони, хоч деяких з них не люблять, бо вони несправедливі, часом перестарілі, а представників влади несправедливо, дарма що з їх політикою не погоджуються. В думанні перетворення українця пошана до влади залежить від того, яку владу виконується. Якщо ця влада в руках людей не здарних, невдачливих, чи малоповажаних, українців мабуть почуватиметься звільнений від обов'язку слухати таку владу, платити податки тощо. Отож легітимність уряду походить від того, як він свої функції виконує, а не від факту конституційного, законного його встановлення. Така настанова стає причиною постійних заколотів, непослуху, саботажа і анархії. Вкінці ж кожна інституція стає не лише судилом активів своєї влади, але вирішує, чи її визнавати чи ні. А що поодинокі рішення влади завжди для якоїсь групи одинокі несприятливі, обмежуючі, або нимогливі, по якому часі мало хто слухав би свої вказівки.

Отут з'ясоване нерозрізнювання авторитету особи від авторитету влади є мабуть причиною, чому наші установи так короткотривалі, чому кожне покоління починає творити історію від себе самого, проголосив свою державу, творить нові уряди, без уваги на попередні проголошення та існуючі легітимні уряди; чому в нас ані УНРА, ані УККА не стали керівними центрами нашої об'єднаної дії, чому вони вже десятиліттями в стадії стагнації і мов спаралізовані стоять на місці, не будучи здатними перевести певні зміни та реформи, щоб успішніше відповісти вимогам зміни обставин і часу. Ці, що не обговорюються з діяльністю тих установ і які могли б стати поштовхом до оживлення та оновлення їх свіжих силами, не повинні були виходити з них, а навпаки — з пошаною до установ як таких (не конкретно до осіб, що їх тепер очолюють) робити все, щоб їх зберегти і

УРДП у СВОЄ 30-ЛІТТЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

заснаючи, що партія завжи стояла на державницьких позиціях і проти союзового комунізму, який із правдивим соціалізмом не має нічого спільного. Здавав промовець про неоправдані заклиди в бік УРДП і пролякати проблеми. Вкінці проф. Костюк підкреслює, що тепер в Україні існує рух спротиву, який потребує допомоги емігранції, яка ширила б праці цих українських патріотів, „самовиданні“ та інші документи, бо Москва боїться поширення правди про її диктаторську та імперіалістичну систему. Проф. Костюк вирізняє Пресову Службу ЗП УГВР та УІС „Смолоскип“ за працю в цій ділянці.

Зверги виступав проф. Юрій Лавриненко-Динич, колишній редактор органу УРДП „Українські Вісті“. Згадуючи про діяльність Івана Багряного, свою власну та цілої партії під час перших років існування, Промовець „з жалем, а то й соромом“ визнає свою помилку, що в тих часах він недовірив героїзму і посяг на Української Повстанської Армії. Він вказав, що Багряний завжди настоював на тому, що „політика і мораль мають йти в парі“, як рівногостям істра вивели кол. П. Ушак. Під час вечора інж. Я. Зубаль поділявся з присутніми своїми враженнями з Пуші-Водні Б. Кисва, як він відвідав цього літа. Крім усіх привітів на прийнятті відчитано численні листові привіти, що наспіли з нагоди 30-ліття Об'єднання Лісників, а саме від Наукового Товариства ім. Шевченка, від інст. Р. Юркевича (Австрія), надл. лис. І. Жуничка (Австрія), інж. Р. Лісницького (Аргентина), інж. В. Захвєрського (Венеція), та від численних інших колег-лісників з Америки і Канади, які не мали змоги особисто прибути на це свято.

Наступний промовець, д-р Василь Гришко, почесний голова УРДП, поділяв історію партії і руху на три етапи, кожний з яких охоплює десять років. Під час першого етапу (1946-1956 рр.) в Україні існував сталінський терор, панувала „холодна війна“ між

Сходом і Заходом, яка могла кожен хвилину перетворитися в гарячу війну і тому УРДП в тих обставинах звертала увагу на можливість збройної боротьби проти СССР, об'єднавши самостійницько-демократичні елементи для національного та економічного визволення. В тому етапі вже оформлювалася концепція „третього шляху“ товто, програми, яка не була б ні комуністичною, ані капіталістичною. Постає також орієнтація на „вітчизняні кадри“. Але в тому етапі також прийшло до розколу між центром УРДП і лівою групою Івана Майстрєнка.

Другий етап (1956-1966) позначався тимчасовою „відлигою“ по смерті Сталіна, політикою „співіснування“ між Заходом і Сходом, а різногостям у Польщі та в Угорщині, яким капіталістичний Захід відмовився допомогти. Тоді УРДП ще більше переконалася, що правильний шлях — це „третій шлях“. В Україні тоді зростає „легальний рух опору“ в обороні національних, політичних і культурних прав, але приходить і репресії. УРДП опиняється під обстрілом з двох сторін: з боку Москви та правих українських еміграційних кіл, які безпідставно закликають, що УРДП — „комуністична група“.

Третій етап (1976-1977) — це стабілізація влади в СССР, допомога капіталістичному світу Москві політикою „дестанту“ та посилення відірваних акцій та вибухів преслівованого селом'яного відношення „єдиного союзового народу“, а фактично російського народу. УРДП ще раз переконалася, що треба покласти надію тільки на власні сили та співпрацю з усіми

Концерт народної пісні й народних танків у Менор коледжі

3 Менор Дакуніор коледжу інформують: чоловічий хор „Прометей“ під батутію Михайла Дябога матиме концерт у Менор Дакуніор коледжі в суботу, 11 грудня ц. р. о год. 4:30 після полудня в аудиторії коледжу при Факе Чейс Ровд. Дябога, який є також членом факультету Менор Дакуніор коледжу.

Крім того ансамбль українських гуцульських танцюристів „Черешня“ виконає програму українських народних танків, що їх хореографічно оформив і вивів Дмитро Сороханюк.

Концерт і танки є останнім дійсним виставкою Української Народної Школи, яка відкрилася 13-го листопада й продовжуватиметься аж до

15-го грудня ц. р. Квитки можна набувати при вході. Ціна квитка для дорослих 5 доларів, для старших громадян і студентів 3 дол. Квитки можна набути заздалегідь у „Базарі“ „Космосі“ і „Оріоні“.

Виставку Української Народної Школи можна оглядати щодня безплатно аж до 15-го грудня ц. р.

В понеділок і середі від 10 ранку до 4-ої після полудня.

У вівторки і четверги від год. 7-9 вечора.

У суботі і неділі від год. 2-5 після полудня. Виставка охоплює величезний масив, дереворити, вишивки, кераміку і традиційну українську народну музику. Додаткові інформації можна одержати телефонічно, число тел. 885-2360.

СТРАХ ЯК МОТОР ДІЙ І ПОСТУПУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мусмо? І в який спосіб ми стримаємося у нашій похоті? І чи ми взагалі не можемо спититися? Тим часом уявимо, що якщо ми видали б десятину того, що видасмо на розвиток техніки, на підтримку гуманістичних наук, то, напевно було б можливо ще зупинити небезпеку, — знайти певну рівновагу між цивілізацією та культурою, між технікою та філософією, між духом та матерією. Ми могли б тоді зменшити розриваючу тривогу, чи може якась її собі вяснити, — запевнити людини дріботку щастя й розсудливості.

Тим часом ми вилунали в сіті протиставлені розтерзаного поступу. Але ж тим більше тяжить на нас обов'язок шукати виходу, розв'язки, хоча б 5 хвилин перед Дванадцятю! Опам'яталися, заставою належить до найважливіших завдань університетів, — до завдань і до дарунків, що їх повинні університети жертвувати людям. Хай же наш сьогоднішній вечір послужить до того, щоб нам постійно перед очі саме те завдання, — те зобов'язання. До повернення належить — поруч із заставою — насамперед усвідомлення актуального стану. Якщо хочемо змінити докідля, мусимо його вивчити. Щоб на нові реї повернути нашу поведінку, мусимо нашу сьогоднішню поведінку, наші реакції пізнати, проаналізувати.

Мистецькі одиниці СУМА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

хореографію О. Гени, поповнені молодими вправними танцюристами, виконав у другій частині танок з русишниками „Прийми“ і на закінчення програми „Гонимі“ — хореографія Гени, солісти: Д. Гени, О. Сохан, Г. Балага, І. Куш, О. Гени, Б. Шенко, Ю. Гіряк, Я. Білий, А. Роджиківський, М. Масний, О. Демидко і Я. Коваль. Цілість програми вели, перетворюючи її в оригінальні тексти монолоти пера письменника і поета Леоніда Полтави. Єдинаста Стор Чароїтська д-р Аскольда Лопицький.

Передаючи кошик квітів, які виступили підняти від себе, парохі, отців і сестер, які, майже усі були присутніми на концерті, о. парох В. Гавлич, ЧСВВ, склав подяку голові Осередку СУМА Корнелію Васто-

лику, і також дякував кожному керівникові, аккомпаніаторам і учасникам мистецьких одиниць, а найбільше маленьким „козачкам“ і „козачкам“ і труди молодих „Верхотинців“. Він попросив, щоб не писувалися о. Гавлич, „серце раді і робиться пристоно на душі“, Я. Білий, „холодних і старших сумнівів, неставив Огнені Павлох в приклад до наслідування, кажучи, що молоді, більше як ми, думаємо, розуміємо проблеми Перкині і гористості до неї. „Нехай неї не вчир“, — говорив о. В. Гавлич, — спираючись до глибокого проуміння цієї великої і відповідальної виконаної праці, яку веде Сілька Української Молоді в обличчя страшного йому поневоленого Московського України, де ворог нищить усі прояви національної культури“.

УКРАЇНЦІ! НАШІМ СТРЕМЛІННЯМ Є, ЩОБ КОЖЕН УКРАЇНЕЦЬ - УКРАЇНКА АМЕРИКИ І КАНАДИ СТАЛИ ЧЛЕНАМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 200-РІЧЧЯ АМЕРИКАНСЬКОГО НЕЗАЛЕЖНОСТІ І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ.

ЧИ ВИ ВЖЕ НАЛЕЖИТЕ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ???

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашої Любимі і Найдорожчої МАМИ СЛ. ПАМ'ЯТІ НЕЗАБУТНОГО Проф. Людмили Тимошенко-Полєвської

видатної члестки і педагога, професора Харківської, Віденської і Ризької консерваторій та Українського Музичного Інституту в Ню Йорку, мешканця у Мік-пародній Емпістоді „Хто є хто в музиці“ в Кембриджі, Англія, буде відправлена

Панахида

19 грудня 1976, о год. 12 днів в Катедрі св. Володимира

160 Вест, 82-га вул. в НЮ ЙОРКУ, Н. П. В глибокому смутку: 301 ПОЛІВСЬКА-ДАРОВА — толька з чоловіком АНАТОЛІСМ ДАРОВИМ

Виховна конференція СУА у Вашингтоні

В дні 20-го і 21-го листопада ц.р. відбулися в Домі св. Софії Міжконтинентальна Конференція Виховних Референток та Учителів Дошкільної та Початкової Школи, а її ціллю було не тільки пожити виховну працю, але й допомогти в ній тим, що розуміють вагу виховання дітей у дошкільному віці.

Конференцію відкрила голова 78-го Відділу у Вашингтоні Марта Терлецька, бо саме 78-й Відділ був господарем конференції. Відтак виховна референтка Ірина Лончина у вступних словах підкреслила відповідальність СУА за збереження українського середовища через організацію й провадження цієї свідчності.

Анастасія Смерчинська, довголітня й досвідчена учителька, в рефераті про методику навчання в українській свідчності поділила дуже вичерпну аналітику виховання, мовляв, свідчність є дуже важливою й підставою школою і тому мусять дбати про фізичний, психічний та умовний розвиток дитини. Крім того завданням свідчності є ще й вивчення людини, тому українська свідчність мусять мати наскрізь український характер.

Сестра Мироня, СПДМ, яка не тільки перейшла вишкільного міжконтинентального Монтессорі, але ще й працює над докторатом в тій же ділянці, перше накреслила методи навчання у свідчності Монтессорі, а потім ще й висвітлювала та пояснювала прозори такої свідчності в Англії. В окремій дискусії закріплено доцільність впровадження таких методів у наших свідчностях, але натомість користуватися матеріалом та примінення деяких ідей може бути дуже допоміжне й в наших умовах.

Після переруки, яку приготували члени 78-го Відділу, другу частину конференції провадила друга виховна референтка Дана Дик. Вона заявила на можливість використання американських матеріалів („прислухайтеся до матеріалів“), деякі цілковито, а в деяких змінюючи написи на українські, бо на видання таких матеріалів треба би мати величезні суми, а ми ними не розпоряджаємося. Дана Дик також підкреслила, що українська свідчність повинна бути „реальною“, цебто не можна створювати в ній світу зовсім відірваного від оточення.

Описавши молоденьку вчительку свідчності в Рочестері, Віра Еліві поділилася своїм досвідом — розказуючи, як конкретно виглядає її день при заняттях. І після того теж вив'язалася цікава дискусія з численними запитаннями та обговореннями всіляких можливостей.

Другий день мав дещо відмінний характер. Доповідаючи, відомий український психолог, д-р Богдан Цимбаліст проаналізував потребу етично-національного виховання, вважаючи, що воно є прямою метою „психічного здоров'я людини. На цей цікавий реферат прийшло багато зацікавлених осіб (понад 50), було багато запитань до презентації, а кожний дивився вичерпуючі відповіді. Висновками та напрямками закінчено конференцію.

Накінці Виховна Референтура СУА бажав подякувати 78-му Відділу за їхні труди та гостинність, д-ров Цимбалісту за те, що зрештою гонору на користь Видавничого Фонду Виховної Комісії, а також м-р Смерчинської, яка призначила на ту саму ціль кошти своєї подорожі.

Ірина Лончина

Вісті з Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Цією дорогою хочемо передати всім шановним добродіям, що морально підтримують нашу культурну інституцію. Моральна підтримка це відвідини Музею і Бібліотеки та призначення для нашої виховної праці, передовсім для нашої молоді.

Матеріальна підтримка полягала в тому, що багато наших громадян дарували експонати до Музею чи книжки до Бібліотеки, як також прислали картини на Музей з нагоди переселення ірландських карток, чи з інших нагод не забували на потреби Музею.

Хоча ми вже дякували деяким нашим жертводавцям, що склали більші суми на цілі Музею і Бібліотеки окремими листами, то ще цією дорогою хочемо подякувати цим нашим добродіям: по - \$150.00 Сабіна Турянська; по - \$100.00: церква св. Володимира Флінт, Мін. церква Преч. Діви Марії в Озоні Парк, Н.Й.; по - \$70.00: д-р Василь Кіналь з дружиною; по - \$50.00: д-р Ярослав Восвідка; по - \$40.00: Іван Лакуста; по - \$25.00: Пресов. Василь Лостен, о. Любомир Мудрий, д-р Мирослав Драган, інж. Аполінарія Осалда, Юрій Литвин, о. шамб. Василь Середюк, адв. Степан Ярема, інж. Юліан Ястремський, д-р Неоділія Пестехович-Гайворонська, Літа Українська Католік. (Юсиф Лухів); по - \$20.00: д-р Михайло Дудра, о. д-р Володимир Гавліч, ЧСВВ, В. Машелюх, (Стемфорд), д-р Роман Осінчук; по - \$15.00: Степан Галайда, д-р К. Рогозинський, Ванда Урбан.

Щира наша вдячність також всім нашим добродіям, які склали по десять, п'ять та менші суми на цілі Музею і Бібліотеки.

Окремо ще хочемо подякувати за деякі експонати, а саме за унікальний стрій п-ву Петришини і Зоні Теслюк. Угнівице

(Д-р Василь Ленчик)
директор
Українського Музею
і Бібліотеки
в Стемфорді

Український Народний Союз

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

ПАНОВЕ:

Прошу вислати інформації про забезпечення:

Ім'я і прізвище _____

Адреса _____

Місто _____

Стейт _____

Зип код _____

МОЯ ДАТА НАРОДЖЕННЯ:

день _____

місяць _____

рік _____

Увага!

Вже появилася друком два переважно історичні документи:

„Денник Начальної Команди УГА“ і суд над генералом

М. Тарнавським

DIARY OF THE SUPREME COMMAND OF THE UKRAINIAN GALICIAN ARMY

Сторінок 326 — тис. дванадцять. Ціна 10.00 дол. Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучаючи 0.75 центів на кошти пересилки.

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Увага!

Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової

144 сторінок. Літосеове видання, на кредовому папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтвого податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чирковського

Книжка ілюстрована мистецтвими рисунками Мотри Ходинової